

Hancz Lászlóné, Vera 1942 – 2015

Gyurka bácsi 5. évfordulás emlékmiséjének a kezdetét vártuk. Odajött hozzám és megölelt. „Nem tudom megvárni a szentmise végét, de nem tudok elmenni úgy, hogy ne öleljelek meg”.

Felemelő és torokszorító érzés, azóta is.

Olvastam, hogy váratlanul ment el.

Valóban váratlanul?

Ő nem maradt adósa senkinek,

ölelések tekintetében sem... Teljes életet élt.

Néhány nap múlva a következő beszéd hangzott el gyászmiséje keretében:

Testvéreim!

1980-ban Gyarmatra kerültem, ami első állomáshelyem volt. Itt ismertem meg Veronika szüleit. Édesapja, János bácsi karakteres, kemény ember volt, Édesanyja, Jolán néni a szelíd anyai szeretet mintaképe. Veronika jelleme, embersége, karaktere nagyrészt szüleitől örökölt-tanult elemekből állt össze.

Minden léleknek nyoma marad a Földön. Mindenkinek van, lesz szellemi-lelki végrendelete, ha leírja, ha nem, ha elmondja, ha nem. Ahogy élünk, az utódaink számára a lelki végrendelet. Számomra Veronika szellemi-lelki végrendelete a következő:

- **Készséges volt.** Ez az önzetlenséget és a jóságot jelenti. Mindenkinek segített. Vendégül látta a lépcsőház gyermekeit. Bármit kértek tőle, szívesen és jóindulattal segített.

Sokszor elkértük a Neszmély fölötti kisházukat. Egy alkalommal a Börzsönybe indultunk az ifjúsággal, de a megáradt patak miatt nem tudtunk bemenni a kulcsosházba. Később este hívtam fel Verát, hogy elmehetnénk-e a kisházba? Azonnal igent mondott. De elmondtam, hogy csak éjfél körül érünk oda a kulcsért. Gondolkodás nélkül válaszolta, nem baj, megvár bennünket.

- **Mindenkivel megtalálta a hangot.** Világunkban nagy erény ez, amikor oly kevesen értik egymást, amikor sokan elzárkóznak mások elől. Veronikának megadatott ez a ritka emberi tulajdonság. Aki figyel mások rezdüléseire, az egységsítő pont lesz.

Egyik közösségi társa ezt írta róla: „Olyasvalaki volt, akivel sok éve együtt ültünk a találkozókön, de alig tudtunk egymásról valamit – valami adatot. Ugyanakkor a lelke képes volt annyira megnyílni, hogy az utóbbi néhány évben olykor nagyon együtt rezegtünk... Igen magasra értékeltem az érzékenységét. Ő egyike volt azoknak a csendes közösségi tagoknak, akik alig látszottak, jelenlétükben mégis azonnal megjelent a hatásuk... Végig hűséges volt.”

- **Kereső volt lélekben és szellemben.** Igényes volt, sokat olvasott. Finom lelke volt. Ha kritikát mondott, soha nem volt bántó. Tudott jót mondani másokról akkor is, ha valaki nem volt neki szimpatikus. Nem szerette a közhelyes beszélgetéseket. Ha telefonon beszéltünk, mindig mély gondolatokra vágyott. Kérdezte az olvasmányaimat, a véleményemet. Az új gondolat elgondolkodtatta, megérintette.

- **Ahogy gyermekeit felnevelte** férje, Laci 1988-ban bekövetkezett halála után, arra nehéz szavakat találni. Diplomát adott mindegyik gyermeke kezébe. Küzdött akkor is, amikor minden nehéz volt és fájdalmas. Egy alkalommal azt kérdeztem tőle, nem akar-e maga mellé társat, együtt talán könnyebb lenne a küzdelem. Határozottan rám nézett, és azt mondta: „Nem akarom megzavarni a gyermekeim lelkét.”

- **Volt türelme, szeretete, energiája** – rengeteg tennivalója mellett – ápolni a nagynénjét. Először Győrbe járt hozzá, majd saját házában ápolta, gondozta látását elveszített rokonát, közel két évig. Magam is megtapasztaltam ezen karitatív munkáját, amikor Győrben közösen imádkoztunk, áldoztunk a nagynéni lakhelyén.

- **A közösségi és emberi kapcsolatok fontosak voltak neki.** Hűséges barát, hűséges közösségi tag volt. Az 1980-as évek előtt megismerkedett a Bokor bázisközösség tanításával. Szívében megőrizte azt haláláig. Testvérbarátaihoz, közösségi társaihoz fűződő barátságát soha fel nem adta volna.

Veronika testvérünk gyermekeit, unokáit arra biztatom, hogy üljenek össze, és írják le szellemi-lelki végrendeletét: Mit tanultak az édesanyjuktól, a nagyanyjuktól, mi az, ami életre szóló nyomot hagyott bennük?

Ugyanígy tegyenek közössége tagjai is, hogy ne vesszen a feledés homályába a példa, amelyet mellettünk élő embertársunk mutatott!

Mert Veronika testvérünk értékes, gazdag, nagyon küzdelmes, példamutató életet élt.

Áldja meg ezért a Mindenható, és nyerje el földi életének méltó jutalmát! Ámen.

Vincze József